

ANNO DOMINI · DCCCXC.

ANGILBERTUS

CORBEIENSIS ABBAS.

NOTITIA HISTORICA IN ANGILBERTUM.

(Apud Fabricium, Biblioth. med. et inf. Lat.)

Angilbertus, sive Engilbertus, Corbeiensis abbas circa annum Christi 880. Versus quosdam elegiacos præmisit aliosque hexametros subjunxit libro S. Augustini de Doctrina Christiana, quem obtulit Ludovico regi Francorum Carolomanni fratri. Utrosque edidit Mabillonius tom. II Analector., pag. 657 seq. atque novæ in fol. pag. 425.

ANGILBERTI

ABBATIS CORBEIENSIS

VERSUS

AD LUDOVICUM REGEM FRANCORUM CAROLOMANNI FRATREM *

In librum S. Augustini de Doctrina Christiana

Eidem regi dono missum.

(Apud Mabillonium, Analecta vetera, pag. 425.)

Hæc Augustini Aurelii pia dogmata fulgent,
 Quæ de doctrina edidit almifica.
 Hæc tibi multa docent, lector, quod quæris honeste
 Si replicare cupis scripta sacrata libri.
 Hujus enim corpus parvum quod cernitur esse,
 Continet insertos quattuor ecce libros.
 Primus enim narrat Christi præcepta tenere,
 Quæ servare Deus jussit in orbe pius:
 Rebus uti sæcli insinuans præsentibus apte,
 Æternisque frui rite docet nimium.
 Edocet et signis variis, rebusque secundus,
 Qualiter aut quomodo noscere signa queant.
 Tertius ex hisdem signis verbisque nitescit,
 Quid sint, quid valeant, quæve vitanda canit.
 Tunc promit quartus librorum dicta priorum,
 Quid res, quid signa, quid pia verba docent.
 Qualiter et possint cuncta intellecta referre,
 Magno sermone intonat ipse liber,
 Submisse, pariter moderate, granditer atque.
 Lector, perfecta dic, Miserere, Deus.
 Hunc abbas humilis jussit fabricare libellum
 Angilbertus enim vilis et exiguus:

A Quem daret ille pio cœlesti nomine falso
 Hlodoico regi, qui est pius atque humilis,
 Qui sanctæ sophiæ certat rimare secreta,
 Nobilis ingenio, nocte dieque simul.
 Quique etiam domini ac fratris præclarus amator
 Ingenii dictu permanet ore pio.
 Quem Deus omnipotens multos feliciter annos
 Glorificet, servet, diligat, ornet, amet.

Et in fine.

Hæc perfecta pii lector doctrina patroni,
 In primis Domino totam qui condidit orbem,
 Devote laudes jugiter perfunde benignas.
 Qui mare fundavit, cœlum, terramque creavit,
 Omnia qui numero, mensura ac pondere clausit.
 B Per quem cuncta manent, vel per quem cuncta ma-
 [neant,
 Quæ sunt, quæ fuerant, fuerint, vel quæque fu-
 [tura.
 Ipso iterum magnas Domino perfundito grates
 Pro tali ac tanto, casto, doctoque magistro,
 Ordine sub digno scripsit qui talia nobis.

* Horum versuum priores existant initio, poste-
 Augustini de Doctrina
 Angilbertus

non aliud magis gratum munus quam hosce S. Au-
 gustini libros, Angilbertus fore existimavit. Ubi
 observare convenit lectorem sacram præcipue E-

Chloduici regis precibus memorare benignis,
 Nomine qui est dignus divino ac munere fretus,
 Laudibus almiſſicis ingenti et mole coruscans.
 Cui Deus omnipotens multos feliciter annos

Hic pie concedat felicia regna tenere.
 Cum quo conjugium, prolem, cunctosque fideles.
 Dignetur regere cœlorum Rector ab axe,
 Et post hunc cursum cœlestia scandere regna, etc.

ANNO DOMINI DCCCXC.

BERENGAUDUS.

EXPOSITIO

SUPER SEPTEM VISIONES LIBRI APOCALYPSIS.

(Vide *Patrologiæ tom. XVII, col. 763.*)

ANNO DOMINI DCCCXCI.

STEPHANUS V

PONTIFEX ROMANUS.

VITA STEPHANI PAPÆ V.

(Vide *Patrologiæ tom. CXXVIII, sub finem.*)

STEPHANI PAPÆ V

EPISTOLÆ, DIPLOMATA ET PRIVILEGIA.

(Ex Mansi, Bouquet. et collectoribus quibusdam recentioribus.)

I.

* EPISTOLA AD BASILIUM IMPERATOREM.

(Anno 88)

Eum ob defensionem Photii redarguit, et contumelias Marino pontifici objectas refellit.

Litteras serenitatis vestræ ad Adrianum prædecessorem nostrum missas accepimus : et mirati

* Eas Basilii imperatoris litteras, quas ipse plenas blasphemis et conviciis propter Photium a Marino et Adriano excommunicatum scripserat ad Adrianum, post obitum Adriani successor illius Stephanus accepit et legit : perstansque exemplo suorum prædecessorum in ejusdem Photii detestatione et execratione, rescripsit ad imperatorem epistolam quam redarguit quod pro Photio homine penitus laico inique de causa excommunicato tantopere defendendo, Marinum pontificem, totanique Romanam Ecclesiam contumeliis afficeret. Reddita est epistola post obitum Basilii filio et successorij ejusdem Leoni ; quia cum ille accepisset, Photium tanto libentius et citius e throno depositum in monasterium Armeiorum relegavit, eique Stephanum germanum

A sumus magnificentiam tuam quomodo talia scribere potuisti, cum sis justitiæ æquilibrium, præsertim cum recte noverit pia potentia tua quod manus regni non subjiciatur sacerdotalis et apostolica nostra dignitas. Licet enim ipsius Christi imperatoris similitudinem in terris geras, rerum tamen mundanarum et civilium tantum curam gerere debes : quod etiam precamur ut ad multos annos

suum subrogari curavit, quanto Photius de suo cognato in imperatorem eligendo eum Santahareno pejus consilium iniverat. Cumque Stephanus in locum Photii substituendus a Photio ordinatus esset, Stylianus episcopus Neocæsariensis cum Leone imperatore per litteras Stephanum pontificem Romanum rogarunt, ut hac in re apostolica auctoritate cum designato Stephano patriarcha Constantinopoleos Photii successore dispensare non dedignetur : quam gratiam a sede apostolica post causæ diligentem cognitionem impetratam esse, communi utriusque sedis deinceps usurpata et frequentata satis aperte testari videtur. Ejectus sub hoc pontifice et relegatus Photius, quando obierit et quomodo diem extremum elauscrit, dolo schismaticorum et secta-